

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1905-1907 : L
84:1 - 164**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

Yhäraste.

Jag har varit så ipeig här med ett Kapitel att jag
är rädd att jag har försentit posttiden, men litet
skulle jag väl dock hinna att skriva. Tack för
brevet, jag tycker att du låter karaktär djäfrun-
ken quassera allt för mycket med din gamla bekant,
men jag kan dock försäkra detta. I vilket ögonblick
när helst skulle jag med nöjs sätta mig ned och läsa
karaktär på nytt på hela min bok. Jag är säker
om att finna massor med ordnitet, men jag
kan det inte nu, det får bli en annan gång. I fall du
får en ny upplaga. Jag undrar också om den inte ska
bli så nedsklad, att det kanske aldrig behöfs någon
fortsättning, men djent var det meningem att det
skulle bli den, som skulle vara färdig ^{skrifven} om ett par
månader. Kunde jag sedan träffa någon ^{andra} i
ordning, att karaktären försiga ligga, tills jag kan
me hem, eller på något annat sätt skulle jag vara
bra glad.

På ja känd nummeret angår, tror jag inte, att det bety-
der nå mycket. Valborg kunde helt riktigt, att boken
kommer nog att Kallas Selma Lagerlöfs läsebok hade
namn den än får, och det har hon nog rätt i.

Jag tycker, att du var för svår vis å vis Klallström.
Du försäkra skulle du nog ha tyckt om om du hade
varit i rätt byrme för den. Du är storslagen tycker
jag, fast jag nog tror, att han talar om "väsen" och inte
om människor. Men det är väl hans rättighet. Du
jag tyckte om var annars en, som hette "Källarna", den
tyckte jag var enkel och såacker. Källspräng finns
i jorden för den, som tror på den och Källspräng ispränga
funn i den armaste själ för samma makt. Det var en
nackor sammansättning.

Jag håller på att läsa en bok som är mycket
märklig. Peter och Alexej "Anti-Krist och hans Ballad, Det
kan inte nekas att historiska romaner äro bro-
roliga och rikda. Det är en stor deirskap att följ-
bjuda en så härlig konstverk. Uvellerktid är denna ^{bok}
hittills enbart fullständigt i de första två Kapitel.
Det första börjar med att Peter håller en fest i sitt
nyanlagda slott i Petersburg för en Venusstaty, som
han har låtit komma från Florens. Det är den
blygsaste fest du kan tänka dig och värd att lä-
sas. Under tiden ligga fattiga förföljda Rättare
på prämar i Nevan och tala om Kejseren och un-
der om han inte är Anti-Krist. Han måtte ha
varit oändligt hatad af sitt folk. Detta är så
skärskärvt gjort. Men sedan komma flera Ka-
pitel, som bara äro rena afskrifter ur histo-
riska anekdotböcker, där allt, som rör Peter är
sammenfåddt. Sedan blir det för mycket om
romanen. Men allt om Peter är passligt roligt och
märkligt och gripande. Författaren tror också att
han är ett väsen.

Kej' parväl, partur partur.

Den Selenia